

[Kulturministeren]

Jeg skal glæde mig over, at Fremskridtpartiet også er med på en række af punkterne vedrørende kortbølge og statsgaranti, og til det punkt, som hr. Kim Behnke trak frem om de forretningsmæssige forhold, skal jeg sige, at det alene – og jeg understreger alene – er spørgsmål, der har noget at gøre med, om man via viden om en billet til en journalist eller en medarbejder kan påvirke kommende udsendelser. Altså kan man udøve en påvirkning via de to love, som er omtalt? Det udspringer direkte af Pedal Ove-sagen i sin tid, men hvis der skulle være nogle præcise spørgsmål af opklarende eller juridisk karakter, vil jeg selvfølgelig meget gerne besvare dem i Folketingets Kulturudvalg.

Til sidst skal jeg også sige tak til fru Tove Videbæk fra Kristeligt Folkeparti, fordi Kristeligt Folkeparti også så ihærdigt holdt fast på, at vi skal gøre noget for de døve og hørehæmmede. Jeg tror, det er vigtigt at være opmærksom på, hvad der er af tekniske muligheder, og kigge på, hvad man gør andre steder på denne klode, hvor man naturligvis har det samme ønske, og det er derfor, paragraffen er kommet med. Lad os se, om det overhovedet er nødvendigt, at kulturministeren foretager sig noget. Det bedste ville jo være, at de to tv-kanaler i god ro og orden og rimelig hurtigt kom igennem med noget, der ville være til glæde for de medborgere, der har svært ved at høre.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg synes, det var en lidt besynderlig argumentation, kulturministeren brugte om det millionstore træk fra Radiofonden, nemlig at det er Danmarks Radio selv, der har indstillet røveriet for nu at bruge samme udtryk, som både kulturministeren og jeg brugte. At det er Danmarks Radio selv, der har indstillet, at man måtte trække disse mange millioner kroner fra Radiofonden, gør det da ikke mere forsvareligt; jeg vil sige måske en anelse mindre.

Kulturministeren brugte udtrykket oppositionskuller om Venstres og for den sags skyld også De Konservatives holdning under de afsluttende forhandlinger. Kulturministeren kan kalde det, hvad hun vil, men sandheden var, at vi syntes, det var økonomisk uansvarligt, og at vi derfor sagde nej tak til at være med. Derfor må jeg fastholde, at SF har været et kostbart

bekendtskab i denne forbindelse, og at det er en understregning af, at SF er et farligt bekendtskab, når partiet skal være ansvarligt sammen med i øjeblikket disse fire regeringspartier. Det viser tallene sort på hvidt, og så kan det ikke hjælpe, at kulturministeren i flere sammenhænge kommer med et modspørgsmål om, hvorfor 10 års borgerlige regeringer ikke har sørget for dit og dat. Jamen kulturministeren gav jo delvis svaret, nemlig at det var mindretalsregeringer. At vores holdning er uændret, er der ikke nogen der kan bestride, og det gælder også med hensyn til reklamerne, hvor vi havde en mulighed for at skaffe nogle flere indtægter og ad den vej modvirke nogle af de store udgifter, der følger af forliget; men det vil et flertal jo ikke være med til. Så kom ikke og sig, at vi nu har fået oppositionskuller og spiller en anden rolle, end vi har gjort hidtil; vores holdning er ganske uændret.

Til sidst vil jeg blot konstatere, at det med Justitsministeriet finder kulturministeren ikke anledning til at komme nærmere ind på. Vi synes, der er en lidt mærkelig korrespondance eller mangel på samme, men det må vi så vende tilbage til under udvalgsarbejdet, når kulturministeren ikke vil komme nærmere ind på det her i dag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Tre små temaer på en kort bemærkning:

Vedrørende det første, nemlig ministerens udsagn om, at hvis vi i fremtiden vil have dansk tv af høj kvalitet, skal vi også være parat til at betale den pris, det koster, skal jeg blot minde kulturministeren om de sammenlignelige tal, der har været om produktionsomkostninger i henholdsvis TV 2 og i Danmarks Radio, og, hvis man vil gå endnu videre til en station som TV 3, der også producerer dansk tv, gøre opmærksom på, at det viser sig, at den milliarddinosaur, der ligger ude i Gyngemosen, er alt for dyr. Det er ikke det samme som, at det nødvendigvis er dyrt at producere kvalitets-tv, og i den forbindelse er det også værd at bemærke, at TV 2 så langt slår Danmarks Radio i seerundersøgelserne. Vi er nu af den opfattelse, at det, som serne med verdens hurtigste demokrati, nemlig fjernbetjeningen, vælger at se, nok også er det, der har den højeste kvalitet. Vi vil i hvert fald ikke deltage i en diskus-